

GÜN+PARTNERS
AVUKATLIK BÜROSU

TÜRKİYE'DE TELİF HAKLARI HUKUKU

ÖNEMLİ GELİŞMELER VE ÖNGÖRÜLER

2021

TELİF HAKLARI

Fikri ve Sanat Eserleri hukukunun tüm alanlarında özellikle müzik, fotografik eserler, edebiyat, mimari ve artistik eserler, sinematografik çalışmalar, bilgisayar yazılımı ve veritabanları, televizyon program formatları ile karakter metalandırılması gibi alanlarda hizmet sunmaktayız.

Pek çok farklı endüstri sektöründe faaliyet gösteren müvekkillerimize danışmanlık, hukuk ve ceza davaları, alternatif ihtilaf çözümü konularında hizmetler sunmaktayız. Müvekkillerimizi fikri mülkiyet ve telif hakları ihtilaflarında hukuk ve ceza mahkemelerinde ve ayrıca ad hoc ve kurumsal tahkim ve arabuluculuk kurumları nezdinde sıklıkla temsil etmekteyiz.

Taklitte mücadele konusunda kamu bilinçlendirme faaliyetleri, hak sahipleri arasında birlik oluşturmak ve tavsiye etmek, ortak menfaat grupları ve benzerlerinin kurulması gibi konularda çalışmalar düzenlemekteyiz.

Telif Hakları alanındaki hizmetlerimiz, telif haklarına ilişkin çeşitli sözleşmeler, telif hakkına konu eserlerin işletmesi, lisans, temlik, kullanma ve yararlanma sözleşmeleri, idame ve geliştirme ve outsourcing (dışarıya verme) sözleşmelerinin hazırlanması ve müzakere edilmesini kapsar.

Ayrıca Türk fikri mülkiyet kanun ve düzenlemelerinin uluslararası anlaşmalarla uyumu, ulusal kanun ve düzenlemeler ile ilgili ilişkisi konularında da çeşitli çalışmalar yapmakta ve müvekkillerimize de bu alanlarda danışmanlık sunmaktayız.

Büromuz Türkiye’de telif haklarının özellikle bilgisayar yazılımı, yayın ve medya konularının gelişiminde katkıda bulunmuş ve bu alanda en gelişmiş uygulamaları ortaya koymuştur.

Türkiye’de Telif Hakları Hukuku Alanında Önemli Gelişmeler ve Öngörüler

2020, tüm dünya için olduğu gibi Türkiye için de zor bir yıldır. 11 Mart 2020 tarihinde Türkiye’de ilk resmi Covid-19 vakasının raporlanmasıyla yıl boyunca ülkemiz, karantinalar, seyahat sınırlamaları ve resmi kurumlara ulaşımında zorluklar deneyimledi.

Kısıtlamalar nedeniyle yılın ikinci üç ayında ülkemizde iş hayatı durma noktasına geldi, ancak Haziran sonrası hayatımıza giren “yeni normal” kavramı ile birçok şirket Covid-19 salgını gölgesinde faaliyet göstermeyi öğrenmek durumunda kaldı.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de hemen her alanda çok hızlı bir dijital dönüşüm yaşandı. Dijitalleşen dünya ile birlikte internet ortamında telif haklarının korunması, yapay zekanın yarattığı ürünler üzerindeki telif hakkı sahipliği, çalışma yoğunluğu her geçen gün artan bilgisayar ve yazılım gibi teknik detayları daha kapsamlı sektörlerde telif haklarının korunması, bu hakların devri, çalışanların haklarının ne şekilde düzenleneceği konuları da büyük önem kazandı.

Bu belge, geçtiğimiz yıl içerisinde gerçekleşen dijital dönüşüm çerçevesinde telif hakkı sahipleri için önemli olduğunu düşündüğümüz çeşitli konuların bir derlemesidir.

Bu belgede aşağıdaki konu başlıkları ele alınmıştır:

- İnternet Ortamında Telif Haklarının Korunması
- Yapay Zeka ve Telif Hakkı
- Eser Sahibinin Mali Haklarının Devri
- Çalışan Tarafından Yaratılan Eserler Üzerinde Hak Sahipliği
- Sipariş Üzerine Yaratılan Eserlerde Hak Sahipliği
- Teknik Fonksiyon Telif Korumasına Engel Mi?
- Telif Hakkı İhlali Halinde Tazminat Sorumluluğu
- 18 Yıldır Süren Bir Hukuk Savaşı: Karalis Davası

İnternet Ortamında Telif Haklarının Korunması

Günümüzde telif hakları internet ortamında en çok ihlal edilen haklar arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Fikri mülkiyet haklarının çevrimiçi ortamlarda ihlali halinde, hak sahiplerinin haklarının korunması için dünyadaki pek çok ülkede yaygın olarak uygulanan ve hızlı bir yöntem olan "Uyar-Kaldır Sistemi" Türk hukukunda da benimsenmiştir.

Ülkemizde fikri haklar, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") vasıtasıyla korunmaktadır ve FSEK uyarınca bir eserin sahibinin izni olmaksızın her türlü görüntü, ses veya işaret iletimini sağlayan cihazlar aracılığıyla işlenmesi, çoğaltılması, yayımlanması veya temsili halinde eser sahipliğinden doğan haklar ihlal edilmiş olmaktadır.

Türk hukukunda çevrimiçi hak ihlalleri bakımından FSEK Ek madde-4 ile "Uyar-Kaldır Yöntemi" bir çözüm olarak benimsenmiştir. Hükme göre eser sahibinin öncelikle internet sitelerinde kullanılmak üzere ilgili veriyi üreten ve sunan içerik sağlayıcısına başvurması ve ihlâlê konu içeriğin üç gün içinde kaldırılmasını talep etmesi gerekmektedir. İçerik sağlayıcı hak sahibinin taleplerine üç günlük süre içerisinde uymaz ve ihlâlê konu fiillerine devam ederse, eser sahibi bu kez Cumhuriyet Savcılığı'na başvuru yapabilir ve üç gün içinde internete erişimi sağlayan hizmet sağlayıcıdan

ihlâlê devam eden içerik sağlayıcısına verilen hizmetin durdurulmasını talep edebilir. İhlâlê konu fiiller durdurulduktan sonra, içerik sağlayıcısına yeniden erişim sağlanır. Bu noktada önemle ifade etmek gerekir ki "Uyar-Kaldır Yöntemi"ne başvurulmuş olması eser sahibinin maddi ve manevi tazminat haklarını kullanmasına engel teşkil etmemektedir.

Bu hükme paralel olarak, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ("5651 sayılı Kanun") da, ihlâlê konu içerikten haberdar edilmeleri halinde, bunları kaldırmakla yükümlü içerik sağlayıcıların, erişim sağlayıcıların ve toplu kullanım sağlayıcılarının sorumluluklarına ilişkin genel ilkeleri belirlemektedir. Öte yandan, 5651 sayılı Kanun'daki hükümlerin eser sahipliğinden doğan hakların (veya diğer fikri mülkiyet haklarının) ihlali halinde uygulanıp uygulanamayacağı hususu uygulamada tartışmalı olup bu konuda farklı görüşler bulunmaktadır. Zira 5651 Sayılı Kanun sayılı suç tipleri için uygulanmakta olup, henüz yargı içtihatları da bu konuda aydınlatıcı rol oynayamamaktadır. Bununla birlikte, uygulamada, hak sahipleri, özellikle mütecaviz faaliyetler hak sahibinin kişilik haklarına da hâlê getiriyorsa, 5651 sayılı Kanun hükümlerine de dayanmakta ve bu sayede Türk hukukunun sağladığı bu ikili korumadan

geniş bir biçimde yararlanmaktadır. Nitekim bugün Türk hukukunda FSEK ile 5651 sayılı Kanun'un birlikte değerlendirilmiş olduğu bazı Yargıtay kararları da mevcuttur.

Yukarıdakilere ek olarak, FSEK'te Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ("Kanun Tasarısı") da kamuoyu yorumu için 05 Mayıs 2017 tarihinde çevrimiçi olarak yayınlanmıştır. Kanun Tasarısı'nda FSEK Ek madde-4 yürürlükten kaldırılmış olup, içerik sağlayıcılar tarafından yapılan dijital hak ihlalleri bakımından "Uyar-Kaldır Yöntemi", 5651 sayılı Kanun ile FSEK Ek madde-4'ü uyumlaştırıldığı 77/B maddesi ile yeniden düzenlenmektedir. 77/B maddesi uyarınca artık ihlal eden tarafa ihlale konu içeriğin kaldırılması için başvuruda bulunulması zorunluluk olmaktan çıkmaktadır ve hak sahibi içeriğin kaldırılması talebini doğrudan Cumhuriyet Savcısı nezdinde de yapabilmektedir. 77/B ile getirilen bu seçimlik imkân (içerik sağlayıcıya başvuruda bulunmanın isteğe bağlı olması) özünde işlemleri hızlandırmak ve hak sahibinin ihlalden doğan zararlarını en aza indirmek amacını taşımaktadır. Öte yandan, söz konusu maddenin uygulamada tartışmalar yaratacağı da düşünülmektedir. Zira Kanun Tasarısı ile amaçlanan "Uyar-Kaldır Yöntemleri"ni uyumlaştırmak olmasına rağmen, 77/B maddesinde ön görülen sürecin, 5651 sayılı Kanun'dan nispeten farklı olduğu görülmektedir.

Son olarak, belirtmek isteriz ki Avrupa Birliği'nin dijital çağa ayak uydurma kapsamında gündeme getirdiği 2016/0280/COD sayılı "Dijital Tek Pazarda Telif Hakları Direktifi"nin ("Telif Hakkı Direktifi") "Uyar-Kaldır Yöntemi" bakımından Türk telif hukukuna yansımalarının nasıl olacağı da bir merak konusudur. Her ne kadar ülkemizde Kanun Tasarısı üzerinde çalışmalar sürse ve yeni düzenlemelerin de yakın zamanda yürürlüğe gireceğine dair herhangi bir belirti bulunmasa da, Telif Hakkı Direktifi Madde-17'ye (Eski Madde-13) benzer bir hükmün, Kanun Tasarısına dahil edilmesi ihtimal dahilindedir. Birçok kişi tarafından gizlilik hakkına aykırı olduğu ve oto sansüre sebebiyet verdiği gerekçesiyle eleştirilen Madde-17 çevrimiçi içerik paylaşımı sağlayan hizmet sağlayıcılarını, telif hakkı sahiplerinden alınacak lisans gibi izinlere tâbi kılmaktadır. Hak sahibinin etkin rol aldığı "Uyar-Kaldır Yöntemi"nde değişiklik olarak yorumlanan Madde-17 ile çevrimiçi içerik paylaşımı sağlayan hizmet sağlayıcılarının, örtülü bir biçimde içeriği bizzat kontrol etmesi ve ayrıca herhangi bir bildirimde bulunulmasına gerek kalmaksızın hak sahiplerinin korunması düzenlenmektedir.

Yapay Zeka ve Telif Hakkı

Yapay zeka, "dijital bilgisayar veya bilgisayar kontrollü bir robotun akıllı varlıklarla yaygın olarak ilişkili görevleri yerine getirme yeteneği" olarak tanımlanmaktadır. Teknolojinin gelişmesi ile birlikte, yapay zeka sistemleri günümüzde müzik ve sanat eserleri üretmenin yanı sıra şiir, roman, kısa hikayeler ve hukuk üzerine makaleler yazabilir hale gelmiştir. Yapay zekanın yaratıcılık ve zeka ürünü olarak kabul edilen bu eserleri üretmeye başlaması ile bu eserlerin aslında kimin tarafından oluşturulduğu, ilgili eserler üzerinde kimin hak iddia edebileceği ve bu telif hakkının nasıl ileri sürüleceği konuları tartışılmaya başlanmıştır.

Günümüzde, akademisyenler bu tartışmanın ilk adımı olarak yapay zeka tarafından üretilen eserlerin telif hakkına konu olup olamayacağını sorgulamaktadır. Aynı konuya ilişkin benzer bir tartışma ise yapay zeka ve telif hakkında kullanılan terminoloji ile ilgilidir. Örneğin bazı İngiliz akademisyenler "yapay zeka tarafından üretilen eser" terimi yerine "yapay zeka yardımıyla üretilen eser" teriminin kullanımını desteklemektedirler. Bu şekilde yapay zeka sistemleri ile üretilen eserlere ilişkin telif hakkı tartışması daraltılmaya çalışılmakta, yapay zekanın kendi başına eser yaratamayacağı ve sadece eserin oluşturulması aşamasında yardımcı bir unsur olarak kullanıldığı ileri sürülmektedir.

Doktrin bu tartışmayı bir adım daha ileri götürerek, yapay zekanın telif hakkına konu bir eser üretebileceğinin kabul edildiği

bir senaryoda, mevcut telif hakkı kuralları çerçevesinde karşılaşılabilecek problemleri incelemektedir. Örneğin sorumluluk konusu sıkça tartışılan konulardan biri haline gelmiştir; zira yapay zeka tarafından üretilen bir eserin başka bir kişinin telif hakkını ihlal etmesi durumunda ihlale uğrayan taraf kimi dava etmelidir? Yapay zekanın kendisini dava ettiği takdirde yapay zeka bu tazminatı nasıl karşılayacaktır? Gerçekten de telif hakkı ihlal edilen kişinin yapay zeka aleyhine dava ikame etmesi durumunda, yapay zekanın bir mal varlığı bulunmadığından zararın tazmininde sorun yaşanacaktır. Mevcut hukuk kurallarının caydırıcılığının yapay zeka bakımından nasıl ortaya çıkacağı ise tartışılan konulardan bir diğeridir. Ayrıca yapay zekanın telif hakkı sahibi olabileceğinin kabul edildiği bir senaryoda, bu hakkını nasıl ve hangi yollarla ileri sürebileceği, yapay zekaya bir temsilci atamak gerekip gerekmeyeceği atanacaksa temsilcinin kim olacağı ve nasıl atanacağı hususları da henüz çözülebilmemiş değildir.

Henüz mahkemeler yapay zeka ve telif hakkı tartışmasını aydınlatmaya yetecek nitelikte kararlar vermemiş olsalar da, dünya genelinde bu zamana kadar yaşanan bazı önemli gelişmelerden bahsetmekte fayda vardır. Amerika Birleşik Devletleri ve Avustralya yargı kararlarında sadece insanların telif hakkına konu olabilecek eserleri üretebileceği ve yapay zekanın eserin üreticisi olarak kabul edilmeyeceği

belirtilmişken, Çin’de bir mahkeme yapay zeka tarafından üretilen eser üzerinde telif hakkı sahibinin yapay zekanın yaratıcısı ya da kullanıcısının olamayacağını belirttikten sonra söz konusu eserin telif hakkı korumasından yararlanıp yararlanamayacağı hususunu inceleme konusu yapmış ve sonucunda söz konusu eserin telif hakkına konu olamayacak bir eser olduğu kanısına ulaşmıştır. Mahkeme her ne kadar söz konusu eser telif hakkı korumasından faydalanamayacak olsa da hem eserin oluşturuluş şekli hem de yapay zeka yaratıcısının ve kullanıcısının süreçteki katkıları dikkate alındığında mutlaka bir tür korumadan faydalanması gerekeceğini belirtmiş ancak bunun nasıl bir koruma olması gerektiğini açıklığa kavuşturamamıştır. Benzer bir dava şu an Kanada’da da görülmekte ve mahkemenin nasıl bir yorum getireceği merakla beklenmektedir. Ancak yapay zeka ve telif hakkı hakkındaki mevcut hukuk düzenlemelerinin yetersizliği ve mahkemelerin önlerine gelen davalarda mevcut hukuk kuralları ile bağlı oldukları gerçeği bu konuda yaşanan boşluğu giderebilecek nitelikte kararlar oluşturulmasının önünde engel olarak görünmektedir.

Mahkemelerde durum bu yönde seyrederken, teknolojik gelişmelere cevap verebilmek ve yaşanan bu boşluğu doldurabilmek amacıyla bazı akademisyenler mevcut telif hakkı kuralları değiştirilene kadar ücret karşılığı eser yapımı/eser sözleşmesi kurallarının

uygulanması gerektiği gibi çözüm önerileri getirmektedirler.

Türkiye’de ise henüz yapay zeka ve telif hakkına ilişkin bu tartışmalı konuları ele alan bir mahkeme kararı bulunmamaktadır. Fakat bu konu dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de hukukçular tarafından sıkça tartışılan bir konu haline gelmiş ve eser sözleşmesi hükümlerinin uygulanabilirliğine ilişkin fikirler ortaya atılmıştır. Her ne kadar yapay zeka ve telif hakkının kesiştiği noktalara tam olarak açıklık getirecek belirlemelere henüz rastlanamamış olsa da yapay zeka konusunda yaşanan gelişmelerin hızı ve önemi düşünüldüğünde bu konunun önümüzdeki yıllarda da en çok tartışılan konulardan biri olmaya devam edeceği düşünülmektedir.

Eser Sahibinin Mali Haklarının Devri

5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") uyarınca, eser sahibi, eseri meydana getiren kişi olarak tanımlanmakta olup work made for hire ("ücret karşılığı yapılan eser") kuralı Türk hukukunda geçerli değildir. Eseri yaratan hak sahibi (sahipleri), eserin yaratılması ile birlikte eser üzerindeki mali ve manevi hakların münhasıran sahibi olmaktadır.

Eser sahibinin, eser üzerindeki manevi haklarının devri mümkün olmamakla birlikte; mali haklarının (ve ayrıca manevi hakları kullanma yetkisinin) devri mümkündür. FSEK kapsamında, eser üzerindeki hakların devri konusu oldukça katı şekil şartlarına tabii olarak düzenlenmiştir. Buna göre; eser sahipliğinden doğan haklar üzerindeki tasarruf işlemlerinin eser meydana getirildikten sonra yazılı olarak yapılması ve hangi hakların hangi koşullar ile tasarrufa konu olduğunun açık bir şekilde belirtilmesi gerekmektedir.

FSEK madde 48 hükmü uyarınca henüz meydana getirilmemiş veya tamamlanmamış eserler üzerindeki hakların devrine ilişkin sözleşmeler batıl ve geçersiz sayılacaktır. Bununla birlikte FSEK'in 50. maddesi uyarınca; eser henüz yaratılmamış olsa bile; eser vücuda getirildiğinde sözleşmede belirlenen tarafa devredilebileceği yönündeki taahhütte bulunulabilir. Ancak eser haklarının devri için, eser meydana getirildikten sonra, ayrıca bir devir senedi düzenlenmesi gerekmektedir.

Bu şekil şartları sebebiyle uygulamada yaşanan

sorunlar nedeniyle; Yargıtay'ın ileride meydana getirilecek eserler üzerindeki hakların devrine veya lisans verilmesine ilişkin sözleşmeleri geçeriz saymak yerine bu sözleşmeleri eser sahibinin devir yönünde taahhüdü olarak kabul ettiği gözlemlenmektedir.

Buna ilave olarak ve iki aşamalı sözleşme yapma sürecinin yarattığı güçlük nedeniyle de, ikinci aşamadaki tasarruf sözleşmesinin yapılmadığı durumlarda dahi; eğer eser taahhüt edildiği üzere meydana getirilmiş ve tamamlanmış, taraflar taahhütlerine uygun olarak diğer borçlarını ifa etmişlerse eser sahipliğinden doğan hakların da geçerli olarak devredildiğini kabul etmektedir.

Dolayısıyla, FSEK'in şekilci bakış açısının uygulama ile bir ölçüde esnetilebildiği gözlemlenmektedir. Bu kapsamda, eser sahibi, taahhüdüne rağmen, eser meydana getirildikten sonra ikinci sözleşmeyi düzenlemeyi reddederse, Yargıtay'ın anılan kararları uyarınca eğer eser sahibi üzerinde anlaşılan ödemeyi almış ve taahhütlerini tamamlamışsa ilk sözleşmenin geçersizliğinin ileri sürülemeyeceği ve eser sahibinin haklarının geçerli bir şekilde devredilmiş sayılacağı sonucuna varılabilecektir.

Ancak en emin hukuki yol, FSEK'in tarif ettiği üzere; 2 aşamalı borçlandırıcı sözleşme işlemi ve tasarruf işleminin gerçekleştirilmesi olacaktır.

Çalışan Tarafından Yaratılan Eserler Üzerinde Hak Sahipliği

5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") uyarınca eser sahibi, kural olarak eseri meydana getiren kişi olup, bu kişiler eserin yaratılması ile eser üzerinde doğan maddi ve manevi hakların münhasır sahibidir. FSEK uyarınca mali haklar eser sahibi tarafından feragat edilebilir yahut üçüncü kişilere devredilebilir nitelikte olmasına karşın, manevi hakların devri yahut bu haklardan feragat edilmesi emredici hükümler doğrultusunda mümkün değildir. Dolayısıyla kural olarak eser sahibi eser üzerinde doğan mali haklarını üçüncü kişilere devredebilmekte; manevi haklarının ise yalnızca kullanma yetkisini devredebilmekte ve bu sebeple manevi haklar bakımından hak sahibi olarak kalmaya devam etmektedir.

FSEK'in hak sahipliğine ilişkin olarak yukarıda alıntılanan kuralının istisnası ise 18. madde kapsamında düzenlenmektedir. İlgili maddenin ilk fıkrasında, hak sahipliğine ilişkin genel düzenleme ile de paralel olarak, mali hakları kullanma yetkisi de eser sahibine özgülenmiş ancak devam eden fıkrada memur, hizmetli ve işçilerin işlerini görürken meydana getirdikleri eserler üzerindeki hakları kullanma yetkisi, aralarındaki özel sözleşme yahut işin mahiyetinden aksi anlaşılmadığı sürece, çalıştırana verilmiştir.

Söz konusu hüküm Anglosakson hukukunda "work-for-hire" olarak adlandırılan prensiple benzer nitelikte sayılabilecek olmakla birlikte, esasen çalıştırana bu prensipten daha dar bir

hak alanı sağlamaktadır. Gerçekten de "work-for-hire" prensibinde çalıştıran başkaca hiçbir işlem yapılmasına gerek kalmaksızın çalışan tarafından meydana getirilen eser üzerindeki tüm hakların sahibi konumuna geçmektedir. Bununla birlikte Türk Hukuku'nda FSEK md. 18/2 kapsamında çalıştıran tanınan haklar ise "mali hakları kullanma yetkisi" olarak sınırlandırılmıştır. Söz konusu sınırlandırma ile çalışanın eser üzerindeki manevi korunmakta ve çalıştıran da mali hakların sahibi değil yalnızca bu hakları kullanmakla yetkili kişi olarak tanımlanmaktadır.

FSEK bu madde ile çalıştırının, çalışan tarafından yaratılan eserler üzerindeki hak sahipliği bakımından getirilen özel bir düzenleme ile ayrıca bir hak devri anlaşmasına gerek kalmadan mali hakları kullanma yetkisine sahip olmasını güvence altına almaktadır.

Ancak bu düzenlemenin uygulama alanı bulabilmesi için iş sözleşmelerinde, çalışandan yerine getirilmesi beklenen işin tanımının ve fikri mülkiyet haklarına ilişkin hükümlerin dikkatli hazırlanması önem taşımaktadır. Zira FSEK md. 18/2 kapsamında çalıştırının eser üzerindeki mali hakları kullanma yetkisi, söz konusu eserin taraflar arasındaki iş sözleşmesi uyarınca yapılan çalışmaların sonucu olarak meydana gelmesi şartına bağlıdır. Bu nedenle iş sözleşmelerinin içerisine fikri mülkiyet haklarının devrine ilişkin açık maddelerin konması, 18/2 maddesi ile tanınan hakları güçlendirecektir. Dolayısıyla iş sözleşmelerinde

Çalışanın işinin mahiyeti sonucunda meydana gelen eserlerin mali haklarını açıkça sayarak çalıştırana devredeceğini taahhüt altına alması ve yine manevi haklarını kullanma yetkisini de çalıştırana devredeceğini taahhüt etmesi önem taşımaktadır.

Dijitalleşen dünya ile günümüzde çalışma yoğunluğu her geçen gün artan bilgisayar ve yazılım gibi teknik detayları daha kapsamlı sektörlerde bu durum özellikle önemlidir ve bu sebeple iř sözleşmelerinin ek protokollerle desteklenmesi de tavsiye edilmektedir. Bahsi geçen ek protokollerle meydana getirilecek yazılımın mahiyetinin ve çalıştırana yapılacak hak sahipliği devrinin detaylandırılması ilerde doğması muhtemel ihtilafların önüne geçilmesi bakımından faydalı olacaktır.

Sipariş Üzerine Yaratılan Eserlerde Hak Sahipliği

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 16.01.2020 tarih ve E. 2019/11-474, K. 2020/26 sayılı kararında, sipariş verenin meydana getirilen eseri kullanımının kapsamı ve ilgili kullanımlar bakımından eser sahibinin mali haklarının devri için ayrı bir sözleşme yapılmasının gerekli olup olmadığı değerlendirmiştir.

Uyuşmazlığa konu olayda davacı, davalı şirkette satın alma müdürü olarak çalıştırmakta olup davalı şirketin siparişi üzerine bir bilgisayar programı hazırlamıştır. Davacı, hazırladığı bilgisayar programı karşılığında bir ödeme almadığı ve mali hakların devrine dair bir sözleşme de olmadığı gerekçesiyle mütevaciz kullanıma son verilmesini ve eser sahipliğinden kaynaklı mali haklarının ihlali sebebiyle tazminata hükmedilmesini talep etmiştir. Davalılar ise kullanımın izne dayandığını ve programın mesai saatleri içerisinde şirket veri tabanı kullanılarak hazırlandığını, böylece iş sözleşmesi kapsamında yaratılan bir eser olduğunu iddia etmiş ve karşı dava açarak bu durumun tespitini istemişlerdir.

Uzun bir yargılama sürecinden sonra konu Yargıtay Hukuk Genel Kurulu önüne gelmiş ve uyuşmazlık temelde, asıl davada taraflar arasındaki hukuki ilişkinin Borçlar Kanunu'na göre "eser sipariş sözleşmesi" kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceği, eserin, sipariş veren tarafından kullanımının eser sahibinin mali haklarına tecavüz teşkil edip etmeyeceği ve mali hakların devri bakımından ayrı bir sözleşmenin yapılmasının

gerekli olup olmadığı üzerinde toplanmıştır.

Kararda sipariş sözleşmelerinin, en genel ifadesiyle, bir veya birkaç kişinin, sipariş verenin belirlediği plan ve verdiği talimatlar doğrultusunda bir fikir ve sanat eseri meydana getirmeyi üstlendiği sözleşme türü olduğu ve bu sözleşmelerin Türk Borçlar Kanunu ("TBK") 470 hükümleri uyarınca istisna akdi olarak ele alındığının altı çizilmiştir. Bu sözleşmeler bakımından tanımlayıcı unsur, eserin konusunun, içeriğinin, şeklinin hatta kullanılacak malzemenin sipariş veren tarafından belirlenmesi ve bir bedel karşılığı eserin meydana getirilmesinin taahhüt edilmesidir. Burada sipariş edilen eser, iş sahibinin iş yerinde, onun emir ve talimatı altında yani sıkı bir bağımlılık ilişkisi içinde çalışan bir kişi tarafından yaratılmamakta, bilakis eser bağımsız olarak serbestçe meydana getirilmekte ve böylece çalışanlar tarafından yaratılan eserlerden farklılaşmaktadır.

Söz konusu olay bakımından da dava konusu bilgisayar programının davalıların siparişi üzerine ve davalıların ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanarak teslim edildiği gözetilerek, taraflar arasındaki ilişki eser sipariş sözleşmesi olarak tanımlanmış ve bu kapsamda meydana getirilen eser üzerinde davalıların kullanımları ile davacının mali haklarına ihlal yaratılıp yaratılmadığı değerlendirilmiştir.

Sipariş veren konumundaki davalıların, dava konusu bilgisayar programının maliki

oldukları, bilgisayar programını sözleşme kapsamında kullanım hakkına sahip oldukları; bilgisayar programı üzerindeki mali ve manevi hakların ise davalılara devredilmediği, davacı üzerinde kaldığı belirlenmiştir. Davalıların kullanımının taraflar arasındaki eser sipariş sözleşmesine uygun olduğu ve davacının mali haklarına tecavüz teşkil edecek şekilde kullanımda bulunduklarının ispat edilemediği değerlendirilmiştir. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na göre böylesi bir durumda, davacın sadece eserin sözleşme kapsamındaki bedelini talep edebilmesi mümkün olup, taraflar arasında sözleşme olmaksızın kullanım hali varmışçasına, mali haklara tecavüzde eser sahibine tanınan haklar burada uygulama alanı bulamayacaktır.

Kanaatimizce ilgili karar, eser sipariş sözleşmeleri kapsamında sipariş verenin eseri sözleşme kapsamında kullanma hakkına sahip olduğu ve bu kullanım için Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") anlamında ayrıca bir devir/lisans sözleşmesi yapılmasına gerek bulunmadığını belirlemek suretiyle önemlidir. Bu halde, böyle bir sözleşme kapsamında eseri yaratan yalnızca sözleşme bedelinin ödenmesi talep edilebilecek ve sipariş verenin sözleşme kapsamındaki kullanımlarının eser sahipliğinden doğan haklara tecavüz teşkil ettiğini ileri süremeyecektir. Ancak ilgili eser, sipariş sözleşmesi ile kararlaştırılanın dışında başkaca türde bir kullanıma konu edilmek isteniyorsa, eseri meydana getiren ile bu

kullanımlar bakımından, ilgili kullanımın tür ve mecrası da belirtilerek FSEK anlamında ayrıca yazılı bir hak devir sözleşmesinin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Teknik Fonksiyon Telif Korumasına Engel Mi?

Günlük kullanıma yönelik, teknik fonksiyonu da bulunan, ürünlerin görünüm özelliklerinin telif korumasından yararlanıp yararlanmayacağı son yıllarda tartışılan bir konu haline gelmiş ve Avrupa Birliği Adalet Divanı(Divan) kararlarında da kendine yer bulmaya başlamıştır. Divan'ın 11 Haziran 2020 tarihli ve C-833/18 sayılı SI, Brompton Bicycle Ltd ve Chedech/Get2Get kararında teknik fonksiyonu olan ürünlerin görünüm özelliklerinin telif korumasından ne şekilde yararlanabileceği değerlendirilmiştir. Karara konu uyuşmazlık tasarımcı SI ve onun kurmuş olduğu Brompton Bicycle Limited Şirketi tarafından 1987'den beri aynı formda üretilerek satışa sunulan katlanmış, katlanmamış ve destekli olarak ayakta durduğu olmak üzere 3 farklı pozisyona ayarlanabilir Brompton bisikletlerinin görünüm özelliklerinin, Get2Get tarafından Chedech isimli bisikletlerinde kopyalandığı ve böylece telif hakkına tecavüz yarattığı iddiasından kaynaklanmıştır.

Brompton Bisikleti

Chedech Bisikleti

Bu uyuşmazlık Yerel seviyede Belçika Mahkemesi nezdinde başlamış ve teknik fonksiyondan kaynaklı görünüm özelliklerine, somut olayda Brompton bisikletinin görünüm

özellğine, telif korumasının sağlanıp sağlanmayacağı ve teknik fonksiyondan kaynaklanma halinin hangi ölçülerle değerlendirileceği hususlarının tartışılmış ve Yerel Mahkeme tarafından bu hususların değerlendirilmesi ve yorum kararı verilmesi için Divan'a başvurulmuştur.

Divan konuyu 2001/29 sayılı Bilgi Toplumunda Telif Hakları ve Bağlantılı Hakların Bazı Yanlarının Uyumlaştırılmasına İlişkin Direktif 'in, görünüm özellikleri en azından bir kısmıyla da olsa teknik bir sonucu sağlamak için gerekli olan ürünler bakımından uygulanıp uygulanmayacağı olarak tespit etmiş ve sektör açısından önemli tespitlere yer vermiştir.

Kararda özet olarak, görünüm özellikleri münhasıran teknik fonksiyondan kaynaklanan ürünler için telif korumasının mümkün olamayacağı, ancak görünüm özellikleri en azından bir kısmıyla da olsa teknik fonksiyondan kaynaklanan ürünler bakımından, orijinallik ve objektif olarak algılanma şartlarının varlığı halinde telif korumasının sağlanabileceğini belirtilmiştir. Divan orijinallik kriterinin değerlendirmesinde, telif koruması talep edilen ürünün, sahibinin serbest ve yaratıcı tercihlerinin dışı vurumu olmak suretiyle, hususiyetini yansıtıp yansıtmadığının değerlendirilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Teknik fonksiyonun orijinallik kriterinin değerlendirmesine etkisi bakımından ise, ürün görünümünün meydana getirilişi yaratıcı serbestiye yer bırakmaksızın

teknik hususlar, kurallar veya diğer kısıtlamalar tarafından dikte edilmişse, orijinallik kriterini taşımayacağı yani ürünün telif korumasından yararlanmayacağı açıkça ifade edilmiştir. Divan'a göre ürünün yaratılmasındaki dış ve sonraki faktörlerden bağımsız olarak, ürün tasarlandığı esnada var olan ve somut olayın tüm yönleri dikkate alınarak orijinallik kriterinin sağlanıp sağlanmadığı değerlendirilmeli ve buna göre karar verilmelidir.

Sonuç olarak Divan'ın günlük kullanıma yönelik bisiklet gibi ürünlerin görünüm özellikleri bakımından da orijinallik şartının sağlanması halinde teknik fonksiyonun telif korumasına engel olmayacağını belirttiğini görmekteyiz.

Türk Hukuku'nda da Yargıtay tarafından benzer şekilde, teknik fonksiyonun ürünün bütününe mi yoksa bir kısmına mı etki ettiğinin, yaratıcısının yaratma alanının teknik fonksiyon nedeniyle kısıtlanıp kısıtlanmadığının ve ürünün bir bütün olarak özgünlüğünü koruyup korumadığının incelenmesi gerektiği vurgulanmakta olup, yaratılan fikri ürün bir bütün olarak özgün olduğu sürece, teknik fonksiyonun onun eser niteliğini ortadan kaldırmayacağı ifade edilmektedir.

Öte yandan, Türk Hukuku'nda, bir ürünün özgün olması tek başına yeterli değildir ve bunun aynı zamanda FSEK'te sınırlı olarak sayılan ana kategorilerden birine dahil olması gerekmektedir. Buna ek olarak FSEK, diğer eser türlerinden farklı olarak, ürün

tasarımlarının dahil olduğu güzel sanat eserleri açısından estetik değere sahip olma şartını da aramaktadır. Yargıtay'ın da estetik değer şartını incelerken genellikle eşsiz ve tek olma kriterini uyguladığı ve bunu günlük kullanımın ötesinde, sanatsal bir faaliyet sonucunda estetik duygusuna hitap etmek amacıyla yaratılmış olan ürünlerin telif korumasından yararlanabileceği şeklinde yorumladığı görülmektedir.

Sonuç olarak, her ne kadar Türk Hukuku'nda da teknik fonksiyonun tek başına telif korumasına engel olmayacağı söylenebilir ise de, somut olaydaki gibi ürün tasarımlarının telif korumasından faydalanabilmesi için özgün olmasının yanı sıra estetik değere de sahip olması gerekebilmektedir.

Telif Hakkı İhlali Halinde Tazminat Sorumluluğu

Genel olarak tüm Fikri Mülkiyet Hakları bakımından olduğu gibi, FSEK kapsamında koruma altında olan eser sahipliğinden doğan mali ve manevi hakların ihlali halinde, hak sahibinin, diğer hukuki haklarının yanı sıra, ihlal sebebiyle doğan zararının tazminini talep etme hakkı da bulunmaktadır.

FSEK madde 70, eser sahibinin mali ve manevi haklarının ihlal edilmesi halinde, talep edilebilecek tazminata ilişkin ayrı düzenlemeler yapmıştır. Buna göre, eser sahibi, manevi haklarının ihlal edilmesi halinde, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat ödenmesi talebi ile dava açabilecektir. Madde 70/1, eser sahibinin manevi haklarının ihlali halinde yalnızca manevi zarar doğabileceği ve yalnızca manevi zararın tazmini için dava açılabilmesi yönünde bir izlenim yaratmaktaysa da; gerek doktrin gerekse Yargı kararları ile kabul edildiği üzere; eser sahibinin manevi haklarının ihlali halinde de, şayet maddi bir zarar söz konusu ise, yine, haksız fiil hükümlerine ilişkin genel düzenlemeler kapsamında, maddi tazminat davası da açılabilir.

Eser sahibinin mali haklarının ihlal edilmesi halinde, hak sahibinin, kusur, zarar ve illiyet bağı şartlarını ispat etmek koşuluyla gerek fiili olarak uğramış olduğu zararını gerekse mahrum kaldığı karın talep edebileceği konusunda şüphe bulunmamaktadır. Öte yandan, mali hakların ihlali halinde talep edilebilecek tazminat bakımından; eser

sahibinin, ayrıca manevi zarar talep etmesinin önünde de bir engel bulunmamaktadır.

Maddi ve manevi tazminat talep haklarının yanı sıra, FSEK, eser sahibine, daha avantajlı ve hatta ihlalde bulunanın kusuru olmasa dahi talep edebileceği başka alacak hakları da sağlamaktadır.

FSEK madde 68 uyarınca, eser hakkı sahibi (veya diğer hak sahipleri), eserlerin izinsiz çoğaltılması, yayılması veya bir şekilde umuma iletilmesi halinde, ihlalde bulunanlardan, hak sahibi ile söz konusu hakların kullanımına ilişkin bir sözleşme yapılması halinde ödeyecekleri bedelin en fazla üç kat fazlasını da talep etme hakkına sahiptir.

Her ne kadar uygulamada, eser sahibinin bu talep hakkı da bir tazminat talebi olarak değerlendirilmekteyse de; esasen Kanun sistematığı içerisinde bu talep bir tazminat alacağı talep hakkı olarak değil bir tecavüz ref (yöntemi olarak belirlenmiştir. Diğer bir ifade ile Kanun bu madde ile hak sahibi ile ihlalde bulunan arasında farazi bir sözleşme ilişkisi kurarak, ihlalde bulunanın bir bedel ödemesi karşılığında, ihlal fiiline hukuki nitelik vermekte ve tecavüzü de bu şekilde gidermektedir. Bunun doğal sonucu olarak da, örneğin daha önce izinsiz çoğaltılmış olan eserler, hak sahibi ile daha önce yapılmış bir sözleşme kapsamında çoğaltılmış kopyalar gibi piyasada satılmaya devam edebilecektir. Elbette bu durum ancak hak sahibinin bu yolu

tercih etmesi halinde söz konusu olacaktır. Bir önemli husus da, hak sahibinin madde 68 kapsamında düzenlenen taleplerde bulunabilmesi için; hak ihlaliinde bulunanın kusurlu olması aranmamaktadır.

Öte yandan, FSEK madde 70/son hükmü uyarınca da; hakları ihlal edilen eser sahibi, maddi ve manevi tazminat talepleri dışında, tecavüz fiili sebebiyle temin edilen kârın kendisine verilmesini isteme hakkına da sahiptir. Bu hak, tazminat niteliğinde olmayıp, tazminata ek olarak istenebilecek bir taleptir. Doktrinde bu talebin hukuki niteliği, “vekâletsiz iş görme” olarak ifade edilmektedir. Hakkı ihlal edilen kimsenin temin edilen kârın kendisine verilmesini talep etmesi için, ihlalde bulunan kişinin kusurlu olması şartı aranmamaktadır. Öte yandan, hakkı ihlal edilen kişinin zararı olmasa dahi, kural olarak temin edilen kârın devri talep edilebilir. Bunun gibi tecavüz sonucu elde ettiği kar, tecavüze uğrayanın zararından fazla olsa, hatta zararı aşan kısım büyük tutarlara ulaşsa bile, devir talebi aynen yerine getirilecektir. Dolayısıyla, temin edilen kârın verilmesi, mali ve manevi hak ihlaliinde bulunan tarafın elde ettiği yararın yanına kâr kalmasının önlenmesi için öngörölmüş bir hak olup, maddi ve manevi tazminat talebinden bağımsızdır ve bu talep zarara bağılı değildir.

Göröleceğı üzere; eser sahibi, mali ve manevi hakların ihlali halinde, ihlal sebebiyle

doğın zararının tazminini talep etme hakkı bulunduğı gibi tazminat taleplerine ek olarak diğör bazı talep haklarına da sahiptir. Ancak burada bütün bu taleplerin aynı anda kullanılabilmesi mümkün değildir. Nitekim FSEK de, eser sahibinin hem madde 68 hem de madde 70/3 uyarınca talepte bulunması halinde, madde 70/3 uyarınca devri talep edilen kar tutarından, 68 uyarınca talep edilen farazi sözleşme bedelinin düşöleceğini belirtmektedir.

Son olarak, Abonelik Sözleşmesinden Kaynaklanan Para Alacaklarına İlişkin Takibin Başlatılması Usulü Hakkında Kanun’un yürürlöğö girmesini takiben; eser sahipliğinden doğın hakları ihlal sebebinden kaynaklı tazminat ve/veya diğör konusu para olan davalar bakımından dava öncesi zorunlu arabuluculuk süreci zorunlu hale gelmiş olup bu türden davaların yetkili mahkemelerde ikamesinden önce zorunlu arabuluculuk sürecinin tamamlanması gerekmektedir.

18 Yıldır Süren Bir Hukuk Savaşı: Karalis Davası

Yunan besteci ve söz yazarı Yannis Karalis (Davacı) 1997 yılında piyasaya sürülen "Eclipse" şarkısının, ünlü Türk şarkıcı ve söz yazarı Sezen Aksu ve diğer söz yazarı ve yapımcı şirketleri ("Davalılar") tarafından izinsiz kullanıldığını ve ilgili kullanımların telif hakkına tecavüz teşkil ettiğini belirterek, 2003 yılında dava açmıştır. Davanın Türkiye Musiki Eserleri Sahipleri Meslek Birliği'ne ("MESAM") de ihbarı ve birliğin davaya dahilyeti sağlanmıştır. Davalı ilgili mütevaciz kullanımların tespitini, tecavüzün refini ve menini ve ek olarak maddi zararları için 60.000 €, manevi zararları için ise 900.000 €'nın tazminini talep etmiştir. Bunun yanı sıra davacı, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") 68. Maddesinin tanıdığı imkanla, eğer ilgili şarkı üzerindeki haklar lisans sözleşmesi ile sağlanacak olsaydı sözleşmede kararlaştırılabilecek olan bedelin 3 katına kadar olan miktarın da davalılardan alınarak kendisine verilmesini talep etmiştir. Davalılar ise, ilgili kullanımlar kapsamında gerekli izinlerin alınmış olması ve her halükarda davanın zaman aşımına uğramış olması sebebiyle dinlenemeyeceğini belirterek davanın reddini talep etmişlerdir.

Uzun yargılama sürecinin ardından, İlk Derece Mahkemesi davanın kısmen kabulüne karar vermiş, maddi zararlar bakımından 10.000 ve manevi zararlar bakımından 5.000 Euro'ya hükmetmiştir. İlgili kararın her iki tarafça temyizi üzerine Yargıtay dosyayı incelemiş ve FSEK Madde 68 altından talep edilmiş

olan miktarın değerlendirmeye alınmamış olduğunu ve manevi zararların 818 sayılı Türk Borçlar Kanunu ("TBK") hükümleri uyarınca, taraflarca aksi kararlaştırılmamış olduğu müddetçe, yerli para birimi ile belirlenmesi gerekeceğini belirtmiş ve kararı bozmuştur.

İlk Derece Mahkemesi ilgili bozma kararına uymaya karar vermiş ve yeniden gerçekleştirdiği yargılama sonucunda "davacının FSEK madde 68 kapsamındaki tazminat taleplerinin kabulüne ve bu kapsamda davacının maddi zararları için 10.000 Euro'nun davalılardan alınarak davalıya verilmesine (...) manevi zararları bakımından ise TBK hükümlerini de dikkate alarak 15.000 Türk lirasının ödenmesine..." karar vermiştir. Kanaatimizce mahkemenin maddi tazminat miktarını, FSEK madde 68 içerisine dahil ederek Yargıtay bozma kararını yorumlaması uygun olmamıştır. Nitekim bu ikisi birbirinden farklı olup telif hakkı sahibine ayrı ayrı tanınmış imkanlardır. Dahası bozma kararında manevi tazminat bakımından sadece yerel para birimi üzerinden belirleme yapılması gerektiği belirtilmişse de, mahkemenin ilk hükmettiği 5.000 Euro'yu nasıl 15.000 Türk lirası olarak azaltmaya gittiği açık değildir.

Normal şartlar altında bu türde bir davanın yaklaşık olarak 4 yıl sürmesi beklenebilecektir. Ancak süreçte 5 bilirkişi raporu alınmış ve 20'den fazla duruşma yapılmış olan bu dosyada yargılama 18 yıldır sürmektedir ve taraflar arasında uzlaşma olmaması halinde

dosyanın sonuçlanması önümüzdeki birkaç yılı dahi bulabileceği değerlendirilmektedir.

Söz konusu dosya, tüm bu uzun yargılama sürecine rağmen, Türkiye’de müzik sektörünün önde gelen aktörlerine karşı tecavüzün tespiti ve maddi ve manevi tazminata hükmedilmiş olması bakımından önem arz etmekte olup, müzik sektöründeki aktörleri ve özellikle de yabancı eser sahiplerini Türkiye’de haklarını takip etmeleri konusunda cesaretlendirecek niteliktedir.

İLETİŞİM

MEHMET GÜN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Uyuşmazlık Yönetimi
Şirketler, Birleşme ve Devralmalar
İlaç, Tıbbi Cihaz ve Sağlık Hukuku

mehmet.gun@gun.av.tr

BARIŞ KALAYCI
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Ticari Suçlar ve Yolsuzlukla Mücadele

baris.kalayci@gun.av.tr

GÜLDENİZ DOĞAN ALKAN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri

guldeniz.dogan@gun.av.tr

HANDE HANÇAR
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

hande.hancer@gun.av.tr

MUTLU YILDIRIM KÖSE
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri

mutlu.kose@gun.av.tr

UĞUR AKTEKİN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

ugur.aktekin@gun.av.tr

ZEYNEP SEDA ALHAS
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Telif Hakları

zeynep.alhas@gun.av.tr

TALAT YÖRÜK
YÖNETİCİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Ticari Suçlar ve Yolsuzlukla Mücadele

talat.yoruk@gun.av.tr

BARAN GÜNEY
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Taklit ve Korsanla Mücadele
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

baran.guney@gun.av.tr

DİLAN SILA KAYALICA
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve
FM Tescilleri
Telif Hakları

dilan.aslan@gun.av.tr

İREM GİRENES YÜCESOY
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları

irem.girenes@gun.av.tr

GÜN + PARTNERS HAKKINDA

Büromuz, uluslararası alanda, ülkemizin önde gelen avukatlık bürolarından birisi olarak tanınmaktadır.

Merkezimiz İstanbul'da olup Ankara, İzmir ve Türkiye'nin diğer önemli ticari merkezlerindeki bürolarla işbirliği yapmaktayız.

Büromuz, temelde Türkçe ve İngilizce olarak hizmet vermekte olup, Almanca, ve Fransızca dillerinde de hukuki hizmet sağlamaktadır.

Müvekkillerimize, ilaç, tıbbi cihaz ve sağlık, enerji, inşaat ve gayrimenkul, lojistik, teknoloji, medya ve telekomünikasyon, otomotiv, hızlı tüketim ürünleri, kimyasal ve savunma sektörleri başta olmak üzere değişik iş ve ticaret sektörlerinde hizmet vermekteyiz.

Müvekkillerimizin başarısını, kendi başarımızdan önde görürüz. Müvekkillerimizin değişen ihtiyaçlarına daha doğru ve etkin bir şekilde cevap verebilmek için onların faaliyet gösterdiği sektörlerdeki gelişmeleri yakından takip eder, bu sektörlerde sadece hukuki değil ticari bilgileri de edinerek bilgilerimizi derinleştiririz. Bu amaçlarla ulusal ve uluslararası mesleki ve ticari dernek ve kuruluşların çalışmalarına etkin olarak katılır, bilgi ve tecrübelerimizi paylaşarak katkıda bulunuruz.

Büromuz, hizmetlerini müvekkillerimizin değişen ihtiyaçlarına uygun olarak geliştirmeye ve yenilikçi, kaliteli hizmetler sunmaya kararlıdır.

Bu içerikte kamuoyu ile paylaştığımız bilgi ve görüşler hukuki mütalaa veya tavsiye değildir ve bu amaçla paylaşılmamaktadır. İçerik, avukatlık veya danışmanlık hizmeti teklifi değildir. İçerikte yer alan tüm eserler ve sair fikri ve sınai mülkiyet hakkına tabii ürünler, Gün + Partners Avukatlık Bürosu'na ait olup 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ve 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu ile koruma altındadır. İçeriğin, kaynak gösterilmeksizin izinsiz kullanımı başta 5846 sayılı Fikir ve Sanat eserleri Kanunu ve sair mevzuat kapsamında hukuki ve/veya cezai yaptırımlara tabiidir.

